

EL LLENGUATGE

Trobar-se

Revisant els textos dialogats d'una obra de caràcter didàctic hi advertim un ús del verb *trobar* que considerem que pot ésser erroni i, a fi d'esmenar-lo amb el degut coneixement de causa, recorrem a la consulta del Diccionari Fabra i del Diccionari de l'Enciclopèdia. Però aquest cop la nostra consulta resulta infructuosa perquè si bé aquests dos repertoris lexicogràfics dediquen al verb *trobar* sengles articles de regular extensió, amb els diversos significats amb què podem usar aquesta forma verbal, hi observem una informació insuficient sobre els casos en què el verb *trobar* duu un complement de designació personal, especialment quan és usat pronominalment. Efectivament, aquesta informació es redueix a dir —a part el que es pugui deduir dels altres casos generals— que *anar*, *venir*, a *trobar algú* significa «anar, venir, al lloc on és per parlar-hi, etc.».

No hi ha d'haver, certament, cap dificultat a reconèixer la bondat d'una oració tan senzilla i usual com *Vaig trobar el meu amic*, encara que aquest cas no sigui exactament previst en els articles de les obres indicades. Però hom pot dubtar, en canvi, de la propietat d'aquesta mateixa oració amb el verb usat pronominalment —ús que nosaltres més aviat ens decantaríem a rebutjar o que, si més no, evitaríem per la nostra part. Ara; creiem que és evident que el verb *trobar*, usat pronominalment, és a dir, *trobar-se*, té uns casos d'aplicació anàlegs als de *barallar-se* o *casar-se*, ben reconeguts per tots dos Diccionaris, amb el subjecte en plural, cas en què pot anar sense complement d'objecte, perquè expressa una acció recíproca, o bé, en tots els casos (i necessàriament si el subjecte és en singular) amb un complement d'objecte introduït per la preposició *amb*: *Ens vam trobar al carreró de dalt*, *Em trobo (o ens trobem) cada dia amb el seu germà*. *Trobar-se* significa, aleshores «coincidir (amb algú) en un lloc determinat, especialment en un lloc convingut o de freqüentació habitual». Deixant de banda que aquesta definició es pugui, naturalment, afinar, no ens costa de trobar que el mateix Diccionari Fabra confirma aquest ús pronominal de *trobar*: hi mirem la definició del verb *encontrar*, usat antigament amb el mateix valor que *trobar* (per exemple, a «Muntanyes del Canigó»), i hi constatem que un dels significats que hom atribueix al verb *encontrar* és, precisament, «trobar-se (amb algú)».